

Κυριακή 18η Ἰουνίου 2023

Κυριακή Β΄ Ματθαίου.

(Ματθ. 4, 18 – 23).

«...ἐκάλεσεν» (Ματθ. 4, 21)

Στό ἀκρογιάλι τῆς ζωῆς καί τῆς καθημερινότη-
τας βλέπουμε σήμερα τόν Ἰησοῦ νά περπατάει. Κά-
νει μία πορεία συνάντησης μέ τούς τέσσερις πρῶ-
τους μαθητές Του. Τούς προσκαλεῖ κοντά Του, γιά
νά τούς κάνει «ἄλιεις ἀνθρώπων». Τούς καλεῖ σέ
μία ζωή μόχθου καί χαρᾶς. Μόχθος γιά τόν
εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων, χαρά γιά τήν καρποφο-
ρία τοῦ Εὐαγγελίου.

Τό «ἐκάλεσεν», πού χρησιμοποιεῖ σήμερα ὁ
εὐαγγελιστής Ματθαῖος, ὁ Χριστός τό ἀπευθύνει σ'
ὄλα τά δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων. Σέ κάποια
στιγμή τῆς ζωῆς μας, ἐκεῖ πού δέν τό περιμένουμε,
ἐκεῖ πού βιώνουμε τό δράμα τῆς καθημερινότη-
τας, ἔρχεται ὁ Μεγάλος Περιπατητής τοῦ σύμπαντος, μᾶς

χαϊδεύει μέ τό βλέμμα Του, μάς άπλώνει τό χέρι Του καί μάς προσκαλεῖ πρός τό Ἅγιο Πρόσωπό Του.

Πρῶτον, μάς καλεῖ μέ διαφορετικό τρόπο τόν καθένα. Για ἄλλον χρησιμοποιεῖ τή γνώση καί τήν ἐπιστήμη. Για ἄλλον τό συναίσθημα. Για ἄλλον τή χαρά καί τήν ἀφθονία. Για ἄλλον τή στέρηση, τή στεναχώρια καί τόν πειρασμό. Ὁ καρδιογνώστης Κύριος ξέρει τόν κατάλληλο τρόπο, μέ τόν ὁποῖο θά ἀπευθύνει τήν πρόσκλησή Του στό κάθε μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο πρόσωπο. Αὐτή ἡ μοναδικότητα τῆς πρόσκλησης τήν καθιστᾷ πολύτιμη. Δείχνει ἐπίσης τή μέριμνα καί τό ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ γιά τόν κάθε ἄνθρωπο χωριστά. Ὁ Χριστός δέν μάς ὁμαδοποιεῖ, ὅπως κάνουν οἱ ἰθύνοντες τοῦ κόσμου. Δέν ἐκμηδενίζει τό πρόσωπο χάριν τοῦ σκοποῦ. Καί τό πρόσωπο σέβεται καί τόν σκοπό ἐπιτυγχάνει. Ὁ ὀλοκληρωτισμός δέν εἶναι στίς μεθόδους τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Κύριος μάς καλεῖ μέ σεβασμό καί μάς ἀγαπάει, εἴτε ἀποδεχτοῦμε τήν πρόσκληση εἴτε τήν ἀπορρίψουμε.

Δεύτερον, μᾶς καλεῖ σέ μία συνοδοιπορία. Μᾶς προσκαλεῖ «ὀπίσω» Του. Μᾶς θέλει νά περπατήσουμε μαζί Του, στά δικά Του βήματα, στά δικά Του ἴχνη, στά πατήματα καί στούς τρόπους πού διδάσκει μέ τό παράδειγμά Του. Καλούμαστε σέ μία πορεία ζωῆς. Δέν καλούμαστε σέ μία καταναγκαστική ἐργασία. Καθώς ἀκολουθοῦμε τόν Κύριο, μιμούμαστε τό παράδειγμά Του. Ζοῦμε τή ζωή Του, πού εἶναι ζωή ἀγάπης, προσφορᾶς καί θυσίας. Ἄνταποκρινόμαστε στήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ τόσο ὅσο ἔχουμε τή διάθεση νά Τόν μιμηθοῦμε. Ὅσο περισσότερο Τόν μιμούμαστε, τόσο περισσότερο Τόν δικαιώνουμε πού μᾶς κάλεσε κοντά Του. Ἡ συνοδοιπορία μέ τόν Χριστό κάνει τή ζωή μας ἀνάλαφρη, ἀμέριμνη, χαρούμενη, ἰσορροπημένη. Τίς στιγμές πού Τόν λησμονοῦμε καί παίρνουμε τήν πορεία στά χέρια μας, τότε ὑποφέρουμε ἀπό ἄγχος, μοναξιά, κενότητα. Χωρίς Χριστό εἴμαστε ἀνικανοποίητοι ἀπό τά πάντα. Μαζί μέ τόν Χριστό εἴμαστε γεμάτοι, ἀναπαυμένοι, ὀλοκληρωμένοι καί ἐσωτερικά ὑγιεῖς.

Τρίτον, ἡ πρόσκληση τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἓνα κάλεσ-
 μα ἐλευθερίας. Οἱ μαθητές, πού ἀνταποκρίθηκαν
 στό κάλεσμά Του, «ἀφέντες» τά δίχτυα, τό πλοῖο,
 καί τόν πατέρα τους, «ἤκολούθησαν αὐτῷ». Ὅποιος
 καταλαβαίνει τό νόημα καί τό μέγεθος τῆς θεϊκῆς
 πρόσκλησης, λογαριάζει ὅλα τά ὑπόλοιπα θέματα ὡς
 ἀσήμαντα καί μηδαμινά. Ὁ ἐραστής τοῦ Ἰησοῦ δέν
 χαρίζει τήν καρδιά του καί τόν ἑαυτό του σέ κανένα
 ἄλλο πρόσωπο καί σέ καμία ἄλλη ὑπόθεση πέρα
 ἀπό τό ἀντικείμενο τοῦ πόθου του. Δέν σταματάει
 τή ζωή του οὔτε ἀπαρνιέται τήν καθημερινότητά
 του. Δέν γίνεται μισάνθρωπος οὔτε ἀντικοινωνικός.
 Δέν ἀδιαφορεῖ γιά τίς ὑποχρεώσεις του, οὔτε ξεχνάει
 τά καθήκοντά του. Τό μόνο πού κάνει εἶναι ὅτι μα-
 θαίνει νά ἀξιολογεῖ. Μπροστά στήν πρόσκληση τοῦ
 Θεοῦ καταλαβαίνει τί εἶναι σημαντικό καί τί εἶναι
 ἀσήμαντο. Περιφρονεῖ τό πρόσκαιρο καί ἀγκαλιάζει
 τό αἰώνιο. Ἐλευθερώνεται ἀπό τό φθαρτό, γιά νά
 γευθεῖ τό ἀφθαρτο. Μεταμορφώνει τή ζωή του ἀπό
 τήν παραμόρφωση τῆς ἁμαρτίας στήν ἀναμόρφωση
 τῆς θεϊκῆς παρουσίας. Δραπετεύει ἀπό τόν θανάσιμο

ιστό τοῦ κακοῦ στήν ἐλευθερία τῆς ἀρετῆς. Οἱ μαθητές ἀφήνουν τά πάντα, γιά νά ἀκολουθήσουν τόν Χριστό, διότι τά πάντα τούς δέσμευαν, τούς βάραιναν, τούς ἐγκλώβιζαν. Ὅποιος τούς μιμεῖται, ἐλευθερώνει τόν ἑαυτό του ἀπό τή φυλακή τῶν παθῶν καί τῶν πτώσεων καί ξανοίγεται στήν ἐλευθερία τῶν πνευματικῶν κατορθωμάτων καί ἐπιδόσεων. Τινάζει τήν αἰθέρια ψυχή του ἀπό τά χρώματα καί τίς λάσπες τῆς γῆς, γιά νά τή στολίσει μέ τά φτερά τῆς θεογνωσίας, πού θά τήν ἐκσφενδονίσουν στόν οὐρανό.

«Ἐκάλεσεν» ὁ Κύριος τούς μαθητές Του σήμερα. Μᾶς καλεῖ ὅλους κοντά Του πάντοτε. Ἡ πρόσκλησή Του εἶναι τιμή γιά μᾶς. Εἶναι μοναδική γιά τόν καθένα μας. Εἶναι ζωή. Εἶναι ἐλευθερία. Ἄς τήν ἀποδεχτοῦμε χαρούμενα, χωρίς ἀναβολή. Ἄς συνοδοιπορήσουμε μαζί Του σέ μία πορεία χαρᾶς καί ἐλπίδας, τήν ὁποία ἔχουμε τόσο ἀνάγκη στήν ἐποχή μας καί ἡ ὁποία θά μᾶς δικαιώσει γιά τήν ἀπόφαση αὐτή καί τώρα καί στό ἀπέραντο μέλλον. Ἀμήν.